

[Axel Kristensen.]

man fra nu af sætter omkring 800-900 mill. kr. yderligere i omløb i købeevne til lønmodtagerne, er det givet, at det vil blive ganske overordentligt svært at standse den udvikling, vi er inde i. Jeg svarede, da jeg blev spurgt, hvad vi ville sige til pris- og avancementstop, ganske klart, at hvis det var en almindelig kontrol med priser og avancer, ville vi gå imod det, fordi erfaringen viste, at en sådan kontrol var en uhyre gene og ikke løste opgaverne, fordi resultatet bare blev en kontrol med avancerne, medens man i stedet burde fremme den billigst mulige produktion. Det er ikke væsentligt for folk, om de, de køber hos, har en god eller en dårlig avance, for hvis de producerer billigere og kan betjene befolkningen billigere, er det ikke nogen ulykke, at de får en god avance. Men jeg føjede til, at fordi regeringen i disse forslag havde indlagt et forsøg på at bremse lønglidningen, hvad der for mig er en helt afgørende ting i denne sag, var vi villige til at forhandle om det. Men man måtte over for os sandsynliggøre, at dette indgreb over for løn-glidningen måtte virke, og det er meget væsentligt.

Jeg har her en statistik, der siger, at i de 2 sidste overenskomstperioder har løn-udviklingen været således: i 1958-60 gav mæglingforslaget 5,1 pct.s lønstigning, dyrtidstillægget kun 3,8 pct., medens løn-glidningen gav 9,9 pct., altså 10 pct.s løn-glidning i løbet af disse par år, lige så meget som dyrtidstillægget og den overenskomst-mæssige lønstigning gav tilsammen. Og hvis jeg tager den sidste overenskomstperiode, den, der udløber den 1. marts, ligger det ganske tilsvarende. Mæglingforslaget i 1961 gav 4,9 pct.s lønstigning, dyrtidstillægget 4,5 pct. og løn-glidningen 10,6 pct. Når vi ved, at lønningerne altså i disse 2 overens-komstperioder er steget med 40 pct., der har medført prisstigninger på 20 pct., er det klart, at det afgørende ønske må være at standse denne løn-glidning. Vi har tilsagt vor medvirken til det, selv om man skal bruge sådanne midler som dette prisstop, hvis man kan overbevise os om, at det vil virke. Vi vil da ikke være med til dette apparat, hvis vi ikke tror på, at det virker, og jeg har gjort opmærksom på — og det ærede medlem hr. Hans Rasmussen sagde

det her i dag — at for jernindustrien gælder dette ikke, fordi alle de stigninger, de får i årenes løb, faktisk er overenskomst-mæssige.

Det er meget rigtigt, hvad den højtærede handelsminister sagde, at man selvfølgelig også kontrollerer priserne hos dem, der leverer materialer til boligbyggeriet; men der er ingen kontrol med den løn-glidning, der finder sted for bygningshåndværkerne i selve byggeriet, og den kontrol, som den højtærede boligminister etablerer — det blev sagt netop ved en afbrydelse i formid-dags — udøves kun over for det kontrolle-rede byggeri, og den højtærede minister har i hvert fald sagt til os, at det var på kvadrat-meterprisen. Men dette er ingen kontrol med løn-glidningen, og det er da givet, at hvis man opretholder løn-glidningen på disse to meget store områder, så kan man ikke holde styr på den nogen steder.

Derfor er det, vi siger, at vi vil da gerne være med til disse ting, men vi må have en forhandling, hvor ministrene virkelig stiller os over for dette, at vi drøfter, hvad det hjælper. Vi må da nødvendigvis her have lov til at fremsætte vore bemærkninger og give udtryk for vor tvivl om, at dette er den rigtige form. Vi har udtrykkelig sagt, at vi vil ikke være principryttere. Vi ved, at det er nødvendigt at få visse ting standset.

Så hævder man, at vi ikke er fremkommet med noget forslag. Men jeg synes, den højtærede statsminister slap for billigt om ved dette; det skuffede mig i og for sig. I fredags blev vi kaldt til møde hos den højtærede statsminister. Vi drøftede sagen og stillede en række spørgs-mål, og det var helt åbenbart, at det ikke var muligt at få klarlagt en række af de spørgsmål, vi stillede. Der var uklarhed med hensyn til, hvad man mente med de forskellige ting. Det blev så lovet os, at vi hurtigst muligt skulle få lovforslagene, og mit parti havde for at muliggøre en hurtig bearbejdning af spørgsmålet på forhånd indkaldt til partimøde lørdag morgen. Vi arbejdede hele lørdagen. Jeg kan give den oplysning, at jeg straks satte statistikere i gang med at skaffe det statistiske materiale, uden hvilket jeg som ordfører ikke kunne holde en forsvarlig tale her, og det var så stort et arbejde, at jeg først fik det tirsdag eftermiddag.